

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 21883

гр. София, 21.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА
ВОДЕНИЧАРОВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА ВОДЕНИЧАРОВА
Гражданско дело № 20221110149109 по описа за 2022 година

Производството е по реда на **Тринадесета ГПК**.

При извършена проверка във връзка с чл. 140 ГПК съдът намира следното.

Производството по делото е образувано по предявени от Б. В. В. **против ****** ЦРТ – чуждестранно АД, учредено съгласно законите на Р. У., **главни искиове с правно основание чл. 128, т. 2 КТ вр. чл. 16, ал. 1, т. 2 НСОРЗ, чл. 215, ал. 1 КТ, чл. 177 КТ, чл. 264 КТ, чл. 224, ал. 1 КТ, чл. 86 ЗЗД и чл. 74, ал. 4 КТ вр. чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД:**

- за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **9 262,20 лв.** – незаплатени секторни плащания по чл. 5 Б от трудов договор от 30.03.2018 г. и трудов договор от 01.10.2019 г. за *първите два* международни полета /сектора/ за периода **01.08.2019 г. – 13.08.2021 г.**, **ведно със законната лихва** считано от предявяване на исковата молба в съда – 08.09.2022 г., до погасяване на вземането, както и сумата от **2 050,38 лв.** – мораторна лихва върху главницата за периода 10.09.2019 г. – 08.09.2022 г.;
- за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **11 024,82 лв.** – незаплатени командировъчни пари по трудов договор от 30.03.2018 г. и трудов договор от 01.10.2019 г. за периода **01.08.2019 г. – 13.08.2021 г.**, **ведно със законната лихва** считано от предявяване на исковата молба в съда – 08.09.2022 г., до погасяване на вземането;
- за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **3 951,95 лв.** – незаплатено обезщетение за използван отпуск по трудов договор от 30.03.2018 г. и трудов договор от 01.10.2019 г. за периода **01.08.2019 г. – 13.08.2021 г.**, **ведно със законната лихва** считано от предявяване на исковата молба в съда – 08.09.2022 г., до погасяване на вземането, както и сумата от **919,62 лв.** – мораторна лихва върху главницата за периода 11.11.2019 г. – 08.09.2022 г.;
- за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **366,01 лв.** – незаплатено възнаграждение за работа през почивни дни и официални празници

по трудов договор от 30.03.2018 г. и трудов договор от 01.10.2019 г. за периода **01.08.2019 г. – 13.08.2021 г.**, **ведно със законната лихва** считано от предявяване на исковата молба в съда – 08.09.2022 г., до погасяване на вземането, както и сумата от **67,88 лв.** – мораторна лихва върху главницата за периода 11.11.2019 г. – 08.09.2022 г.;

- за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **1 156,43 лв.** – незаплатено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по трудов договор от 30.03.2018 г. и трудов договор от 01.10.2019 г. за периода **01.08.2019 г. – 13.08.2021 г.**, **ведно със законната лихва** считано от предявяване на исковата молба в съда – 08.09.2022 г., до погасяване на вземането, както и сумата от **145,91 лв.** – мораторна лихва върху главницата за периода 30.09.2021 г. – 10.06.2022 г. и сумата от **28,20 лв.** – мораторна лихва върху главницата за периода 11.06.2021 г. – 08.09.2022 г.;
- установителен иск за прогласяване за нищожна поради противоречие със закона на разпоредбата на чл. 5 Б от трудов договор от 31.03.2019 г. в следната ѝ част: *“Страните изрично се договарят и признават, че сумите за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя съгласно чл. 5Б и работодателят няма да бъде длъжен да прави отделни плащания за тези сектори”*.
- **Евентуален иск по чл. 74, ал. 4 КТ вр. чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД** за прогласяване за нищожна поради заобикаляне на закона на разпоредбата на чл. 5 Б от трудов договор от 31.03.2019 г., в следната ѝ част: *“Страните изрично се договарят и признават, че сумите за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя съгласно чл. 5Б и работодателят няма да бъде длъжен да прави отделни плащания за тези сектори”*

Претендира разноски.

Ищецът твърди в исковата молба и молба от 02.11.2022 г. /л. 137/ и молба от 03.05.2023 г. /л. 234/, след **изрични указания** относно ответника – работодател, че е сключила с ответника – унгарското дружество **** ЦРТ, трудов договор от 30.03.2018 г. и трудов договор от 01.10.2019 г. и съответните анекси, по силата на който е бил назначена на длъжност „стюард“ НКПД 2011-5111-3006, като е постъпил на работа. Трудовото правоотношение е прекратено на осн. чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ на 13.08.2021 г. Ищецът сочи, че като стюард при ответника е изпълнявал всеки ден за периода **01.08.2019 г. – 13.08.2021 г.** полети /сектори/, по повече от един на ден. Излага, че негов работодател е унгарското дружество **** ЦРТ, а не **** ЦРТ чрез клона му в Р. Б., понеже:

- Унгарското дружество е посочено в титулната част на трудовия договор като работодател;
- Унгарското дружество се е самоопредило като действителния работодател за целите на данъчното облагане, като именно то /а не клонът/ оперира въздухоплавателните средства като лицензиран авиационен оператор. За данъчни цели ответникът е местно лице на Конфедерация Ш.. Сочи, че когато стюардеса полага труд на борда на самолети, оперирани от унгарското дружество, то тази

стюардеса не би могла да се счита за от една страна за служител на чуждестранно дружество за целите на данъчното облагане и от друга страна за служител на клона за целите на осигуряването и за контрола на работодателя;

- Позовава се на Регламент ЕО № 883/2004 г. на ЕС - унгарското дружество като работодател е определило „основната база“ на ищцата. Позовава се и на Директива 2001/23/ЕО и на Директива 2008/94/ЕО . Сочи, че ако се приеме, че работодател е клонът, то това би довело до неоснователно накърняване на минималното ниво на защита в случай на неплатежоспособност;
- Унгарското дружество е упражнявало действителната работодателска власт спрямо ищцата и е поемало разходите за заплата и командировъчни средства;
- Унгарското дружество е заплащало трудовите възнаграждения на ищцата, понеже то е действителният титуляр на банковите сметки, чрез които са извършвани плащанията;
- Обстоятелството, че клонът е подал уведомление по чл. 62 КТ, съставлява нарушение;
- Дори да се приеме, че работодател е клонът, то ищецът се позовава на съдебна практика, според която като надлежен участник в процеса - като пълноправен ответник, би могло да участва и само унгарското дружество, понеже клонът е в неговата структура и последиците настъпват и за унгарското дружество – Решение 25/14.03.2022 г. по гр.д. № 1728/2021 г. Трето ГО на ВКС и Определение 601/19.07.2022 г. на Четвърто ГО на ВКС по гр.д. № 330/2022 г.

Поради това предявява след указания на съда искове единствено срещу унгарското дружество.

Излага, че според чл. 5б от трудов договор от 30.03.2018 г. и трудов договор от 01.10.2019 г. за всеки полет за деня се изплаща секторно плащане, като разпоредбата на чл. 5 Б в следната ѝ част: *“Страните изрично се договарят и признават, че сумите за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя съгласно чл. 5Б и работодателят няма да бъде длъжен да прави отделни плащания за тези сектори”* е нищожна. Ищецът сочи, че са му заплащани плащания за всеки трети, четвърти и следващи сектори за процесния период, но не и за първи и втори приключен сектор. Твърди, че цитираната клауза от договора, според която плащанията по първи и втори сектор за деня се считат за включени в основното възнаграждение и не подлежат на премиално възнаграждение /бонус/ подобно на следващите полети за деня, е нищожна. Позовава се на нищожност поради:

- Противоречие със закона – чл. 242 КТ, чл. 247 КТ вр. чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 НСРОЗ;
- **Евентуално** поради заобикаляне на закона - чл. 242 КТ, чл. 247 КТ вр. чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 НСРОЗ.

Твърди, че през периода **01.08.2019 г. – 13.08.2021 г.** е извършил международни полети /сектори/, като незаплатени и останали горепосочените суми. Моли съдът да обяви клаузата за невалидна на сочените основания.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба.

Исковата молба е връчена на ответника за отговор на 01.12.2022 г. /л. 178/ и е подаден отговор на 03.01.2023 г. в срок /Нова година/ чрез адвокат с надлежно пълномощно /л. 203 и сл./.

Ответникът **** ЦРТ – чуждестранно АД, оспорва да е работодател на ищцата. Твърди, че работодател е **** ЦРТ – чуждестранно АД, действащо чрез клона му в Р. Б., поради това че:

- Клонът притежава работодателска правосубектност съгласно § ДР КТ. Развива в молба от 06.06.2023 г., че да се приеме, че работодател на всички стюардеси и стюарди е унгарското дружество обезсмисля регистрацията на клон в Р. Б. по см. на ТЗ;
- Въпреки някои неточности при изготвяне на трудовия договор, то: в титулната му част е записано, че **** ЦРТ – чуждестранно АД действа чрез клона; в чл. 8 от договора е записано, че изп. директор на клона упражнява правата на работодателя; договорът е подпечатан с печата на клона;
- Анексите към трудовия договор са сключени от клона;
- Клонът е подал уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ, той е отбелязан и в трудовата книжка на ищцата като работодател;
- Трудовите възнаграждения се изплащат от клона на чуждестранното дружество в Р. Б., както и осигуровките; длъжността е разкрита в щатното разписание на клона;
- Не възприема цитираната от ищцата практика, като излага в тази връзка, че допускането да се води надлежно процес срещу юридическо лице, част от структурата на което е действителният работодател – поделение, накърнява правата на ответника значително;

Поради това твърди, че искът е недопустим или евентуално неоснователен. Съдът намира, че обстоятелството кое лице е работодател на ищцата подлежи на изследване по съществото на спора, вкл. след анализ на всички доказателства и изслушване на ССЧЕ. Цитираната практика от ответника за недопустимост на иска датира от 2001 г. - 2010 г. и е възможно да е постановена при други факти; преди приемане на ТР от 2012 г.

По съществото на спора – ответникът не спори, че за периода 01.08.2019 г. – 13.08.2021 г. ищецът е полагала труд по трудово правоотношение с *определено лице* като работодател на длъжността „Стюард“, като е изпълнявал международни полети или сектори. Твърди обаче, че клаузите на договора са валидни. Сочи, че заплащането за първите два полета за деня по взаимната воля на страните съгл. чл. 5б от договора е включено и е част от основното трудово възнаграждение. На допълнително възмездяване подлежат единствено трети, четвърти и следващи полети. Сочи, че съгласно НСКСЧ командировъчните пари са с таван 55евро на ден, като в случая работодателят е определил друга сума като дължима.

На второ място сочи, че полетите извършени след 20-о число на съответния месец се заплащат на следващия месец. Ответникът оспорва клаузата на чл. 5б от договора да противоречи или да заобикаля сочените разпоредби на КТ и НСОПЗ или други императивни разпоредби.

Позовава се на давност – т. 16.

Страните **не спорят**, че ищецът по силата на сключени трудов договор от 30.03.2018 г. и трудов договор от 01.10.2019 г. е била назначен на длъжност „Стюард“ НКПД 2011-5111-3006, като е постъпил на работа; че трудовото правоотношение е прекратено на осн. чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ на 13.08.2021 г.; че ищецът като стюарде изпълнявал за периода **01.08.2019 г. – 13.08.2021 г.** полети /сектори/, по повече от *един* на ден; че *трети, четвърти* и следващи полети са заплатени на ищцата в уговорения размер и в срок.

По исковете **в тежест на ищеца** е да докаже твърденията си, вкл. че: негов работодател соченото от нея дружество; клаузата на чл. 5Б от трудовия договор в горепосочената част е недействителна на сочените от ищцата основания; че на допълнително заплащане /извън основното трудово възнаграждение/ подлежат и *първи и втори* полет за деня; че в исковия период е извършила 33 полети или сектори; че за тях са останали незаплатени сочените суми – следва да докаже осъдителните искове пълно и главно по основание и размер; момента, в който ответникът е изпаднал в забава и размера на лихвата за забава.

В тежест на ответника е да докаже твърденията си.

Във връзка с чл. 140 ГПК делото следва да бъде насрочено в о.с.з., като съдът с настоящето определение дава и проект на доклад на същото.

По тези мотиви и на основание чл. 140 ГПК, СРС

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за **02.10.2023 г. /понеделник/ от 11,00 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и отговора, както и към молби от 02.11.2022 г. и от 06.06.2023 г. писмени доказателства.

УКАЗВА на ищеца да представи в първо с.з. трудовата си книжка за „констатация“ по см. на утвърдената практиката по трудови дела. **УКАЗВА** на ищеца до първо о.с.з. да уточни дали поддържа искането по чл. 190 ГПК от т. 33 от исковата молба.

ДОПУСКА изготвяне на **съдебно счетоводна експертиза**, като вещото лице след като се запознае с материалите по делото, прегледа ведомостите, графиците и други относими документи, да даде отговор на **всички** въпроси от **исковата молба и отговора** /на въпрос № 22 г и 22h от отговора може да отговори **общо** по групи/, на въпросите от **молба** с в.х. № 158986/06.06.2023 г.

НАЗНАЧАВА за вещо лице **М.М.** и **ОПРЕДЕЛЯ** депозит за изготвяне на експертизата в размер на **600 лв.**, от които 300 лв. вносими от **бюджета на съда** и 300 лв. от ответника в едноседмичен срок от съобщението.

Вещото лице да се призове след представяне по делото на доказателства за внесен депозит.

УКАЗВА на страните, че при невнасяне на депозита в срок делото ще се

разглежда без горепосочената експертиза.

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на **ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД** на делото по смисъла на чл. 140, ал. 3, изр. 2 ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото открито съдебно заседание може да бъде обявен за окончателен доклад на делото по реда на чл. 146 ГПК.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА. Указва на страните, че доброволното /извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните. На ищеца да се изпрати и препис от молбите от 06,06,2023 г. на ответника!

Съдия при Софийски районен съд: _____